

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/339/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412209495
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8412209495.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zastúpenej advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanému W. za účasti vedľajšieho účastníka VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie 685,15 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi 353,21 eur spolu s 9 % úrokmi z omeškania nasledovne:

- ? zo sumy 82,09 eur za obdobie do 12. 2. 2010 do zaplatenia,
  - ? zo sumy 89,17 eur za obdobie od 12. 3. 2010 do zaplatenia,
  - ? zo sumy 166,71 eur za obdobie od 12. 4. 2010 do zaplatenia a
  - ? zo sumy 15,24 eur za obdobie od 12. 5. 2010 do zaplatenia,
- do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou podanou na súd 5. 11. 2012 domáhala na žalovanom zaplatenia 685,15 eur spolu s 9 % úrokmi z omeškania zo sumy 82,09 eur za obdobie od 12. 2. 2010 do zaplatenia, zo sumy 89,17 eur za obdobie od 12. 3. 2010 do zaplatenia, zo sumy 166,71 eur za obdobie od 12. 4. 2010 do zaplatenia, zo sumy 15,24 eur za obdobie od 12. 5. 2010 do zaplatenia, zo sumy 331,94 eur za obdobie od 10. 3. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Zástupca žalobkyne žalobu odôvodnil tvrdeniami, že obchodná spoločnosť Slovak Telecom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, ako poskytovateľ uzavrela so žalovaným ako účastníkom zmluvu o pripojení podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Predmetom tejto zmluvy o pripojení bol záväzok poskytovateľa poskytovať žalovanému dohodnuté služby elektronickej komunikácie. Žalovaný sa v zmluve zaviazal služby odoberať a platiť za ne riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku služieb, a dodržiavať všetky zmluvné povinnosti vymedzené v zmluve o pripojení a vo všeobecných podmienkach.

Povinnosťou žalovaného bolo v prípade nedodržania zmluvných povinností voči poskytovateľovi uhradiť zmluvnú pokutu dohodnutú v zmluve o pripojení vrátane jej dodatku. Účelom dojedania o zmluvnej pokute bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody na strane poskytovateľa, ktorá mu vznikne v dôsledku nesplnenia záväzku žalovaného zotrvať počas vymedzenej

doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s ním. V danej veci je žalovaný teda sankcionovaný za to, že nedodržel konkrétne určené povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o pripojení, resp. jej dodatku a všeobecných podmienok, v dôsledku čoho musela byť jeho SIM karta vypojená z prevádzky. Tým došlo k prerušeniu poskytovania služieb. Keby žalovaný bol splnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, po dobu viazanosti by postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal záväzok poskytovateľa zabezpečiť mu mobilný telefón, príp. program služieb za zľavnenú cenu.

Poskytovateľ žalovanému vystavil nasledovné faktúry: faktúru č. 7000878492 splatnú 11. 2. 2010 a znejúcu na sumu 82,09 eur, faktúru č. 7001933682 splatnú 11. 3. 2010 a znejúcu na sumu 89,17 eur, faktúru č. 7002962552 splatnú 11. 4. 2010 a znejúcu na sumu 166,71 eur, faktúru č. 7003986863 splatnú 11. 5. 2010 a znejúcu na sumu 15,24 eur a faktúru č. 7102006118 splatnú 9. 3. 2011 a znejúcu na sumu 331,94 eur. Suma neuhradená žalovaným predstavuje 685,15 eur.

Nezaplatením špecifikovaných faktúr v lehote ich splatnosti riadne a včas sa žalovaný dostal v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka do omeškania. Žalobou sa žalobkyňa domáha zaplatenia aj úrokov z omeškania vo výške stanovenej platnými právnymi predpismi tak, ako to špecifikoval v petite žaloby.

Zástupca žalobkyne aktívnu legitímáciu žalobkyne v konaní dôvodil poukazom na zmluvu o postúpení pohľadávok z 6. 12. 2011.

V rámci prípravy pojednávania súd žalovanému doručil žalobu s prílohami na vyjadrenie. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Podaním doručeným súdu 9. 9. 2014 vstup do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka na strane žalovaného oznámilo občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962. Na výzvu súdu na vyjadrenie k žalobe zástupca tohto vedľajšieho účastníka podaním doručeným súdu 23. 9. 2015 navrhol zamietnutie žaloby v časti nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur vyfakturovanej faktúrou č. 71020061118. Zamietnutie odôvodnil argumentáciou, že zmluvné pokuty naformulované právnou predchodkyňou žalobkyne v spotrebiteľských zmluvách sú v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka neprijateľnými zmluvnými podmienkami, a teda neplatnými ex tunc. Takéto zmluvné pokuty sú nevyvážené, spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluvné pokuty neboli ani individuálne dojednané. Žalovaný mohol zmluvu o pripojení, ktorej súčasťou zmluvné pokuty sú, iba podpísať alebo nepodpísať. Súdy už v obdobných veciach určili takého ustanovenia o zmluvných pokutách ako neprijateľné zmluvné podmienky. To podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavuje zákonnú prekážku na to, aby dodávateľ, príp. jeho právny nástupca, mohol neprijateľné podmienky naďalej uplatňovať. Argumentoval tiež, že dojednania o zmluvnej pokute sú neurčité a nejasné, že dojednania sú súčasťou všeobecných podmienkach a nie zmluvy samej, ako aj že dojednania o zmluvnej pokute sú tiež v rozpore s dobrými mravmi.

Súd vec prejednal a rozhodol v súlade s ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (drobné spory) bez nariadenia pojednávania len na základe listinných dôkazov v spise.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Oboznámením obsahu spisu súd zistil nasledujúce skutočnosti:

Zo zmluvy označenej ako „Zmluva o pripojení“ súd zistil, že 2. 12. 2008 uzavrela obchodná spoločnosť T-Mobile Slovensko, a. s., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 35 705 019, so žalovaným zmluvu o pripojení podľa ust. § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Predmetom zmluvy je záväzok spoločnosti poskytovať žalovanému elektronické komunikačné služby v programe SUPER HIT 100 a za tým účelom poskytnúť žalovanému SIM kartu s

telefónnym číslom XXXX XXX XXX (ďalej zmluva o pripojení). Podľa zmluvy o pripojení neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s. (ďalej všeobecné podmienky) a Cenník služieb spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s. (ďalej cenník).

Z listiny označenej ako „Dodatok k zmluve o pripojení“ z 2. 12. 2008 (ďalej dodatok) súd zistil, že toho istého dňa spoločnosť T-Mobile Slovensko, a. s., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 35 705 019, uzavrela so žalovaným zmluvu, na základe ktorej sa zaviazala odpredať žalovanému mobilný telefón zn. Nokia 6310 repro za kúpnu cenu 1,- Sk (0,03 eura).

Žalovaný v konaní neučinil sporným a vykonaným dokazovaním nebolo spochybnené, že žalovaný nezaplatil celú výšku ceny za verejné telefónne komunikačné služby, ktoré mu spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s., poskytla, a ktoré mu vyfakturovala nasledovne:

- faktúrou č. 7000878492 vystavenou 22. 1. 2010, splatnou 11. 2. 2010, znejúcou na sumu 112,09 eur,
- faktúrou č. 7001933682 vystavenou 22. 2. 2010, splatnou 11. 3. 2010, znejúcou na sumu 89,17 eur,
- faktúrou č. 7002962552 vyhotovenou 22. 3. 2010, splatnou 11. 4. 2010, znejúcou na sumu 166,71 eur,
- faktúrou č. 7003986863 vyhotovenou 22. 4. 2010, splatnou 11. 5. 2010, znejúcou na sumu 15,24 eur.

Žalovaný z celkovej vyfakturovanej sumy nezaplatil 353,21 eur.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o pripojení, tzn. k 2. 12. 2008 (ďalej zákon elektronických komunikáciách) zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena jej služby. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za služby možno dojednať aj odkazom na tarifu.

V prejednávanej veci súd na základe vyššie uvedených skutkových zistení a právneho stavu prijal záver, že žalovaný 2. 12. 2008 uzavrel so spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a. s. zmluvu o pripojení podľa citovaného § 43 a nasl. zákona o elektronických komunikáciách, vrátane jej dodatku. Súčasťou tejto zmluvy sú všeobecné podmienky a cenník.

Súd túto zmluvu o pripojení vrátane jej dodatku posudzoval z hľadiska ochrany žalovaného ako spotrebiteľa, nakoľko právny vzťah založený touto zmluvou považoval za vzťah spotrebiteľský, na ktorý sa v plnom rozsahu vzťahujú právna úprava ochrany žalovaného ako spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení, tzn. k 2. 12. 2008 (ďalej Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V prejednávanej veci vychádzajúc z listinných dôkazov v spise súd prijal záver, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy o pripojení vrátane dodatku nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa neuviedla žiadne tvrdenia, ktoré by nasvedčovali záveru o nespotebiteľskom charaktere tejto zmluvy. Žalovaný je v zmluve označený ako „fyzická osoba - nepodnikateľ“. Súd tu len dodáva, že dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy má dodávateľ. Podľa výpisu z obchodného registra je tiež nesporné, že spoločnosť T-Mobile Slovensko, a. s. pri uzatváraní zmluvy o pripojení konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

Pokiaľ ide o nárok žalobkyne na zaplatenie ceny za poskytnuté verejné telekomunikačné služby, nárok na tzv. hovorné, súd prijal záver, že tento nárok má svoju oporu v zmluve o pripojení 2. 12. 2008. Žalovanému preto uložil povinnosť zaplatiť z tohto titulu sumu 353,21 eur, ktorú si žalobkyňa uplatnila žalobou a ktorá vyplýva z listinných dôkazov v spise. Súd mal za to, že aktívna legitimácia žalobkyne v konaní vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Slovak Telecom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10 a žalobkyňou 6. 12. 2011. Súd len dodáva, že z výpisu z Obchodného registra vyplýva, že 17. 6. 2010 došlo k zlúčeniu spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 35 705 019, so spoločnosťou Slovak Telecom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, ktorá ako univerzálny právny nástupca prebrala všetky práva a povinnosti zanikajúcej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s.

Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur, súd prijal záver, že žaloba v tejto časti nie je dôvodná. Žaloba zjavne obchádza zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinného od 1. 3. 2010, ktorým sa menil a dopĺňal Občiansky zákonník. Žalobkyňa si nárok na zaplatenie tejto zmluvnej pokuty uplatňuje s poukazom na zmluvné podmienky, ktoré sú z hľadiska ochrany žalovaného ako spotrebiteľa neprijateľné.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorú túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka a ani z iných ustanovení týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa (zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a pod) v zásade nemožno vyvodiť, že by v spotrebiteľských zmluvách zmluvné strany neboli oprávnené dohodnúť zmluvnú pokutu pre prípad porušenie zmluvnej povinnosti spotrebiteľom. Súd tiež nepopiera význam zmluvnej pokuty ako zabezpečovacieho prostriedku, ktorého účelom je viesť dlžníka (vrátane spotrebiteľa) k riadnemu splneniu zmluvných povinností. Pokiaľ však ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o také dojednanie o zmluvnej pokute, ktoré obstojí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky okolnosti právneho úkonu a so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy, vrátane povinnosti vyplývajúcich zo sankcionovania neplnenia zmluvných povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Obligatórnosť súdnej kontroly zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách vyplýva z čl. 6 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, podľa ktorého členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzavretých so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa, a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšie existencia možná bez nekalých podmienok.

Žaloba v prejednáwanej veci predovšetkým zjavne obchádza zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinného od 1. 3. 2010, ktorým sa menil a dopĺňal Občiansky zákonník, čo už samo o sebe zakladá dôvod na jej zamietnutie, nakoľko žalobkyňa si žalobou uplatňuje nároky zo zmluvných podmienok, ktoré už boli súdmi právoplatne judikované ako neprijateľné .

Podľa § 53a Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 3. 2010 ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadost'učinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

Predmetné ustanovenie Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície čl. 7 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách do právneho poriadku SR, ktorý ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách so spotrebiteľmi so strany predajcov alebo dodávateľov. Ustanovenie zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Priznaním by súd iba toleroval vytváranie pokračujúceho protiprávneho stavu zo dodávateľom.

V súvislosti s týmto dôvodom zamietnutia žaloby súd dáva do pozornosti nasledujúce rozhodnutia: rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 26/2012 z 23. 5. 2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co 32/2012 z 15. 3. 2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co 8/2014 z 24. 2. 2012, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 17C 126/2014 z 23. 10. 2014, rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10C 53/2014 z 23. 6. 2014 a pod.

K ďalším dôvodom zamietnutia žaloby súd udáva, že tak, ako už súdy v obdobných veciach judikovali, aj v prejednávanej veci súd považuje dodávateľom vopred formulárove (nie individuálne) pripravené ustanovenia o zmluvnej pokute za neplatné z dôvodu, že spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto za neprijateľné zmluvné podmienky.

Podľa čl. 3 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Podľa § 53 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V prejednávanej veci vychádzajúc z obsahu a formy zmluvy o pripojení vrátane jej dodatku je zrejmé, že dojednanie o zmluvnej pokute nebolo účastníkmi zmluvy vyjednané individuálne. Ide o typické štandardné formulárove zmluvy, známe súdu opakovane z mnohých obdobných vecí. Vo formulároch je text dojednania o zmluvnej pokute vopred naformulovaný a dodávateľ iba dopĺňa výšku pokuty. Žalovaný tak nemal reálnu možnosť žiadnym spôsobom obsah dojednania o zmluvnej pokute ovplyvniť. Nemal možnosť reálne vyjednávať. Jedinou jej alternatívou bolo prijatie alebo odmietnutie zmluvy ako celku. Dodávateľ tak zneužíva svoje postavenie na to, aby diktoval spotrebiteľovi zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ buď bezvýhradne prijme alebo zmluvu neuzavrie. Vzhľadom tiež na drobné písmo, ktorým je zmluva vrátane dodatku písaná, množstvo zmluvných dojednaní obsiahnutých v zmluve, a komplikovanú slovnú formuláciu, priemerný spotrebiteľ nemôže ani v pomerne krátkom časovom úseku uzatvárania dostatočne pochopiť podstatu a dôsledky dojednania o zmluvnej pokute. Je na dodávateľovi, ktorý obsah zmluvy pripravil tak, aby spotrebiteľ ako slabšia strana bola dostatočne jasne informovaná o podstate a jednotlivých následkoch porušenia zmluvných povinností.

Zmluvná pokuta vychádzajúc z obsahu zmluvy o pripojení a jej dodatku v prejednávanej veci plní hlavne funkciu paušalizovanej náhrady škody za nesplatenie poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu v dôsledku nesplnenia doby viazanosti 24 mesiacov a za ušlý zisk vzhľadom na nevyužívanie dojednaných služieb po túto dobu viazanosti. Dojednanie pritom zaväzuje spotrebiteľa zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej výške bez ohľadu dĺžky využívania služieb, teda ako pre prípad, kedy účastník bude využívať dojednané služby po dobu 11, resp. 23 mesiacov, počas ktorej splatí podstatnú časť poskytnutých zliav a zabezpečí dosiahnutie podstatnej časti zisku, tak aj pre prípad, kedy služby

bude využívať, napr. iba 2 mesiace. Takáto zmluvná pokuta je neprimeranou sankciou, ktorá je objektívne spôsobilá spotrebiteľa poškodiť. Preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá nemôže založiť právo na plnenie. Nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa zvyrazňuje aj skutočnosť, že pre prípad porušenia množstva zmluvných povinností žalovaným je dojednaná zmluvná pokuta, pričom pre prípad porušenia zmluvných povinností poskytovateľom nie je dojednaná ani jedna zmluvná pokuta.

Aj tu súd poukazuje na už rozsiahlu rozhodovaciu prax súdov v obdobných veciach, v ktorých bola ako neprijateľná považovaná takáto zmluvná podmienka, a to rozsudok Krajského súdu v Prešove z 29. 6. 2011 sp. zn. 2Co/137/2010, rozsudok Krajského súdu v Prešove z 9. 5. 2011 sp. zn. 18Co 136/2010 a mnoho ďalších.

Súd k dôvodom zamietnutia žaloby ďalej dodáva, že dojednanie o zmluvnej pokute nespĺňa ani podmienku určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu. Z dojednaní: „V prípade porušenia zmluvných povinností zo strany Účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b), alebo v bode 2 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok) a následného vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku“ bez ďalšieho nemôže byť bežnému spotrebiteľovi bez pochybnosti zrejme, za porušenie akých konkrétnych zmluvných povinností má zmluvnú pokutu zaplatiť. Zmluvná pokuta bola dohodnutá pre porušenie širokého okruhu rôznych zmluvných povinností, ktoré v dojednaní nie sú presne špecifikované a sú vymedzené iba odkazom na iné opäť drobným písmom vopred naformulované ustanovenia nie len zmluvy o pripojení a dodatku, ale aj všeobecných podmienok. Takáto pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľná formulácia jeho povinnosti spôsobuje neprijateľnosť zmluvnej podmienky o zmluvnej pokute.

Naviac, podľa doterajšej judikatúry dojednanie o zmluvnej pokute v spotrebiteľskej zmluve nemôže byť súčasťou všeobecných podmienok (porovnaj Nález ÚS ČR z 11. 11. 2013 sp. zn. I. ÚS 3512/2011, rozsudok Okresného súdu Cheb z 31. 5. 2010 sp. zn. 15 C 410/2009 a pod.).

Taktiež pokiaľ ide o samotné splnenie podmienok dohodnutých pre vznik nároku na zmluvnú pokutu v prejednávanej veci a podmienky, že „... dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku...“, súd dodáva, že podľa všeobecných podmienok k vypojeniu SIM karty žalovaného podľa zmluvných podmienok mohlo dôjsť až po odstúpení „podniku“ od zmluvy o pripojení. V prejednávanej veci zo žiadneho dôkazu vykonaného v konaní nevyplýva záver, že by „podnik“ od zmluvy o pripojení odstúpil.

Za ďalší dôvod pre zamietnutie žaloby súd považoval aj nedostatok aktívnej legitímácie žalobkyne v konaní. Zástupca žalobkyne v žalobe poukazuje na zmluvu o postúpení pohľadávok z 24. 6. 2013. Zmluva však v konaní súdu nebola predložená. Preto súd tvrdenie, že na žalobkyňu uvedenou zmluvou bolo postúpené aj právo na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktoré je samostatných majetkovým právom (podľa § 121 ods. 1 Občianskeho zákonníka nejde o príslušenstvo pohľadávky) nepovažoval za preukázané.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 586/2008 Z. Z. účinnom od 1. 1. 2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V prejednávanej veci si žalobkyňa uplatnila tiež nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne tak, ako ho špecifikovala petitom žaloby. Súd jej tieto úroky z omeškania priznal iba zo súm

zodpovedajúcich výške priznanej istiny 353,21 eur vychádzajúc zo splatnosti nezaplatených faktúr. V prevyšujúcej časti žalobu aj ohľadne príslušenstva zamietol.

O náhrade trov tohto konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Pomer úspechu žalobkyne a žalovaného je vcelku rovnaký (353,21 eur : 331,34 eur). Preto súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).